UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Armorgaste Archimino et Satyro martyribus. Cap[itulum]. x.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

rat viro referens vultũ ⁊ geſtus ac habitũ viri
ſancti ꝓut erant expoſuit ac ſi ipm corporalr vi
diſſet. ¶ Prepoſito etiã cuidã militũ qui ad ſe
de longe venerat: ⁊ vxorẽ ꝑgnantẽ reliq̃rat: nũ-
ciauit cõiugẽ maſculũ peperiſſe: ⁊ vix ꝑiclita-
tã in partu tãdẽ nutu dei euaſiſſe: monẽs vt do
mũ rediret ⁊ filiũ. vij. dieꝝ natũ inueniret: quẽ
et iohannẽ vocari mãdauit. Qui regreſſus oĩa
vt ſibi ꝑdixerat cõtigiſſe reppit: ⁊ iohannẽ pue
rũ nominauit. Sex monachos cum vno diaco-
no ad ſe venientes quis eorum eſſet clericus
interrogauit. Quibus reſpondentibus nemi-
nem: diaconum alijs iuniorem per ſpiritum co-
gnouit: ⁊ quis eſſet oſtendit: ⁊ de mendacio il-
los redarguens bene edificatos remiſit. Oc-
culta etiã cordiũ pluribus: ⁊ peccata que cõmi
ſerant reuelabat. Sicq; multos ad penitentiã
inducebat. Nec triduũ ante obitũ ſuũ neminẽ
ad ſe ingredi permiſit: vt ſic deo liberius vaca-
re poſſet. Et poſitis genibus in oratione ſpiri-
tum emiſit. vi. kalen. aprilis.

¶ De ſctõ Johe obediẽte cõfeſſore. Cap. vij.

Johãnes monachus

ab adoleſcentia ſua cuidã ſeniori tã-
ta hũilitate deſeruiuit: vt ipi quoq;
ſeni ſtuporem inferret. Die q̃dã iuſ-
ſus ab eo vt ſaxũ immane volueret qđ turba ho
minũ magna vix voluere poſſet: nũc applicata
ceruice: nũc pectore toto nixo voluere cõabat.
Adeo vt ſudore mẽbrorũ totũ infunderet veſti
mentũ: ea videlicet fide ac obediẽtia qua puta
bat ſenẽ nil poſſe ſine ratione vel incaſſum pre-
cipere: mirabilis eni humilitatis ⁊ ſolicite obe
dientie vir fuit. Ideoq; cognomẽ ex obedien-
tia ſortitus eſt. Abbas ſuus aliquãdo vt cũ pro
baret lignũ aridũ pro foco paratũ: iã prope pu
tridũ vetuſtate defixit in terrã: iuſſitq; iuuent
aqua quotidie bis rigare donec vireſceret: qđ
mandatũ ille vti poſſibile ſumens aquã bis in
die quaſi duob' miliarib' efferẽs lignũ irriga-
bat: ita vt nulla occupatione vel neceſſitate aut
feſtiuitate aut hyemis aſperitate itermitteret
aut retardaret ꝑceptũ. Sicq; anno integro con
tinuauit: donec abbate iubẽte lignoq; impulſo
ruẽte irrigare ceſſauit. alias etiã ꝑuenieẽtes ad
ſe exẽplo edificaret ꝑñtibus q̃buſdã mõachis
iuſſit iohanni vt lenticulã olei que ſola in here
mo vel ſibi vel aduenientium vſibus neceſſaria
erat deorſum abijceret per feneſtrã: quod ille
nil precogitans de inepto precepto vel neceſſi
tate aut olei penuria mox adimplere curauit.
Hec caſſianus ⁊ ex vitis patrum.

¶ De ſctõ Gunterano rege ⁊ cõfeſ. Cap. viij.

Gunteran' rex francoꝝ

tẽpore mauritij imperatoris miracu-
lis ⁊ ſanctitate refulſit. Qui ita ſe ſpi
ritualibus actionibus mãcipauit: vt relictis ſe
culi põpis theſauros ſuos eccleſijs ⁊ pauꝑib'
erogaret. De hoc paul' in hyſtoria lõgobardoꝝ
refert: q̃ dũ venatũ iuiſſet in ſiluã hac illac cun
ctis diſcurrẽtib' ipe in genib' fideliſſimi ſocij
grauiter ſoporat' obdormiuit. De cui' ore
paruũ reptile egreſſum dũ tenuẽ riuulũ ibidẽ
poſitũ tranſire ſatageret: ille in cui' gremio rex
q̃ſcebat ſpatã euaginatã ſuꝑ riuulũ poſuit ꝑ
quã aĩal tranſiẽs mõtis foramẽ intrauit. Atq;
poſt morulã egreſſus in os regis dormiẽtis ſo-
cio ſtupẽte rurſus introiuit. Expgefact' rex di
xit ſe vidiſſe in ſomnis q̃ fluuiũ ꝑ põtẽ ferreũ
ꝑtrãſibat: ⁊ ſpeluncã mõtis ingrediẽs auri põ-
dus maximũ inuenerat. Retulit ſocius q̃ ipſo
dormiẽte cõtingerãt: ⁊ effoſſo loco quẽ ſerpẽs
intrauerat: repti ſunt infiniti theſauri ibidẽ du
dũ abſcõditi. De quo auro rex fecit ciboriũ ma
ximũ ſuꝑ ſepulchrũ dñi deferendũ gẽmis orna
tũ. Qđ cũ illuc deferri nõ poſſz poſitũ eſt ſupra
corpus ſancti marcelli martyris in ciuitate ca-
bilonen̄. paſſi ⁊ ſepulti: cuius feſtũ agit' pridie
non̄. ſeptẽbris. Qđ vſq; hodie ibi manet. Reli
quũ vo ipſius theſauri ſanctus rex pauperibus
diſpenſauit: ⁊ in ciuitate cabilonen̄. que tũc re-
gni ſedes erat in dño quieuit. v. kalen. aprilis:
vbi ⁊ tumulatus miraculis claret.

¶ De ſanctis Priſco Malco ⁊ Alexandro
martyribus. Cap. ix.

Priſcus malcus

⁊ alexã
der mar
tyres apud ceſareã paleſtine paſſi
ſunt ſub ꝑſecutione valeriani: qui
diuino fidei calore ſuccẽſi vltro iu
dicẽ adeũtes: cur tm̃ in ſanguinẽ
chriſtianoꝝ deſeuiret obiurgãt. Quos ille con
tinuo pro chriſti noĩe tẽtos beſtijs tradidit de-
vorãdos. v. kalen. aprilis.

¶ De ſanctis Armogaſte Archimino et
Satyro martyribus. Cap. x.

Armogaſtes

archimin'
et ſatyrus
martyres apud aphricã tpe van
dalice ꝑſecutiõis ſub gẽſerico re
ge arriano cũ eẽnt xpianiſſimi ⁊
prauitatẽ arrianoꝝ libertate ca-
tholica frequẽter arguerẽt martyriũ paſſi ſũt.
¶ Ex quib' archimin' ductus eſt ad decollãdũ
mandãte rege: vt ſi expaueſceret gladiũ decol-
laret': ſin aũt dimitteret'. Sed q: cõſtãs ſtetit: et
in nullo territus fuit: dimiſſus confeſſor rediit
ſolo animo martyriũ patiẽdo. ¶ Satyr' aũt cũ
eſſet ꝓcurator dom' hunerici edictũ cõtra eum
ꝓponit: vt ſi ꝯſentire nollet: reb' oĩb' ſpoliaret':
filij in ſeruitutẽ traderent': vxor q̃ ei' in ꝯiugẽ
camerario datur: datis inducijs vxori ad ſedu-
cendum virum. Que cũ diebus plurimis ipſuz
blanditijs ⁊ lachrymis auertere non valeret: q̃
contra eum decreta fuerant exequũtur. ¶ Ar-
mogaſtes vo poſtq̃ diu tortus: et in equuleo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vno pede ſuſpenſus dudum tolleraſſet: ad confuſionem ſuam a theodorico principe in bizagonam prouinciā ꝓpe carthaginē relegatur: vt paſtor eſſet vaccarū: vbi in cōfeſſione xp̄i perſeuerans migrauit ad dominum. Quē dum quidā felix xp̄ianus iuxta ilicem ſepelire vellet: ꝓut ei ſanctus per viſionem mādauerat: effoſſa humo ſepulchrū repperit precioſum: in quo ipſum ſepeliuit. Horū paſſio recolliẗ. iiij. kal̄. aprilis.

¶ De ſancto euſtaſio abbate. Cap. xi.

Euſtaſiꝰ abbas monaſterij limatienſ. diſcipulꝰ fuit ſc̄ti columbani abbatis. Hic ſexcentorū pater ferme extitit monachorū ⁊ vita ⁊ ſanctitate cōſpicuus: etiā miraculis claruit: ⁊ in eodem cenobio. iiij. kalen. aprilis feliciter obdormiuit.

¶ De ſancto Secundo martyre Cap. xij.

Secūdus miles ⁊ martyr i ciuitate aſten. paſſus eſt tēpore adriani imperatoris ſub prefecto ſapritio. Qui a beato calocero qui ab eodē ꝑfecto in ipa vrbe in carcere detinebatur fidē xp̄i edoctus eſt. Cum aūt ſanctus martianus in terdonen. ciuitate teneretur in cuſtodia Sapritius illuc ꝓficiſci voluit: vt eū faceret immolare. Cū quo ſcđus quaſi cauſa ſolatij ꝓfectꝰ eſt: martianū videre deſiderās. Et cū extra ciuitatē aſten. equitarēt: columba ſup caput ſecundi aduolans inſedit: ⁊ cū ad flumen tanarum veniſſent: vidit ſecundus angelū ſup aquā ambulantē: ⁊ ipſum in fide confortātem. Sapritius ꝟo voces deoꝝ cū ſecundo loquētiū eſſe putabat. Et cū ꝑueniſſent ad flumē burbiam: angelus ſimiliter ſibi apparuit: ⁊ ip̄m vt in xp̄m crederet ſine vlla heſitatione confortauit. Sed dū terdonā appropinquarent: martianus angelo duce de carcere exiuit: ⁊ ſecundo obuiauit: ⁊ vt ad palmā obtinendā ꝑgeret inuitauit. Sapritius ꝟo vocē audiēs: ⁊ nullum adeſſe videns ſtupefactus ſe ſomniare putabat. ¶ Poſt hec ſecūdus mediolanū iuit ad quē angelꝰ fauſtinū ⁊ iouitā de carcere eduxit: a quibus nube quadā aquā ꝑbente baptiſma ſuſcepit. Et ecce colūba de celo venit: ⁊ corpus dn̄i deferēs fauſtino ⁊ iouite dedit: qui ſecūdū cōicauerūt. ⁊ reſiduū eucharíſtie eidē vt martiano deferret tribuerūt. Rediēs aūt ſecūdus cū iā nox eſſet: ⁊ ad ripā padi veniſſet angelus frenū equi eiꝰ accipiens ſuper aquā illū trāſuexit: ⁊ vſq̄ ad terdonā ꝑduxit: atq̄ ad martianū in carcerem intromiſit. Qui corpus dn̄i ei obtulit: ⁊ ad domū ſuam angelico ductu rediuit. ¶ Poſtq̄ aūt martianus a ſapritio martyrizatꝰ eſt: ⁊ ſecundus ipſum ſepeliuit: vt ſupra dictū eſt in legenda martiani pridie non̄. martij: Sapritius hoc audiēs ſecūdū teneri fecit: ⁊ xp̄m cōfitentē in equuleo ſuſpenſum tādiu torqueri mandauit: donec eiꝰ brachia a ſuis cōpagibus ſoluerenẗ. Sed cum fuiſſet ſanitati a dn̄o reſtitutus in carcerē illuz recluſit: vbi dū eſſet angelus dn̄i ſibi apparuit: ⁊ ſecūdū clauſo carcere eduxit: ⁊ vſq̄ ad aſten. ciuitatē deductū ad carcerē vbi erat calocerus intromiſit: quibus ſaluator apparuit: ⁊ eos benedicens cōfortauit. Cum aūt mane ſapritius ad carcerem pro ſecūdo miſiſſet: ⁊ carcere clauſa ⁊ ſignato ipſum minime repperiſſet: indignatus venit ad vrbem aſten. vt vel calocerū puniret. Et cū in eodē carcere ſecūdū ⁊ calocerū inueniſſet: calocerū quidē albiganū miſit: ⁊ ibidē illū decollari mādauit: vt dictū eſt ſupra in paſſione caloceri. xiiij. kalen. aprilis. Secundū ꝟo aliquibꝰ diebus in carcere detētū educi fecit: ⁊ in cōfeſſione vere fidei ipſo immobiliter perſiſtente picē cum reſina liquari mandauit: ⁊ ſup caput eius infundi: ac in os ipſius iactari. Quod cum viriliter tolleraſſet: ⁊ iubilando deo pſalleret: ip̄m extra ciuitatē ductū decollari mandauit. Cuiꝰ corpꝰ angeli mox tulerūt: ⁊ ip̄z cū laudibus ſepulture tradiderunt. iij. kalen. aprilis.

¶ De ſancto Mamertino abbate. Cap. xiij.

Mamertinꝰ abbas prius paganus cum idola quadam vice coleret: vnū oculū ꝑdidit: ⁊ vnius manus ariditatē incurrit. Qui dum deos ſe offendiſſe putaret: ⁊ ad templū ad idola colenda pergeret: obuiauit cuidem xp̄iano nōie ſauino. Qui cū ab eo cauſam ſue infirmitatis didiciſſet: eidem xp̄m predicare cepit: ⁊ ne demones quos deos putabat ampliꝰ coleret admonuit: conſulens vt ad ſanctū Germanū antiſidorēſ. ep̄m pergeret cuius cōſilio fretus ſanitatē reciperet. ¶ Mamertinꝰ ergo iter arripiēs venit ad ſepulchrū ſancti amatoris ep̄i ⁊ plurimū ſanctorū. Et ꝓpter pluuiā nocte ſup tumbā ſancti concordij ſe collocauit. Cumq̄ obdormiſſet apparuit ei viſio mirabilis. Videbat ēni virum ad cellā eius venientem ⁊ ſanctū concordiū vocantem vt veniret ad feſtū quod ſancti peregrinus amator cū alijs ep̄is faciebant. Cui de tumulo ſanctus reſpondebat: ꝙ tunc venire non poterat: quia hoſpitē ſuum cuſtodiebat: ne a ſerpētibus ibidē exiſtentibus occidereẗ. Tūc ille recedens: poſt interuallū redibat ⁊ iterū concordium aduocabat. Sanctꝰ ꝟo de tumulo ſurgēs mamertinū ꝑ manū apprehenſum ducebat. Quē ſanctus amator: quis eſſet interrogabat. Et cōcordius hoſpitē ſuū eſſe reſpondebat. Cumq̄ amator ip̄m tanq̄ pollutū expelleret: ⁊ ille corā